

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/87/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3817010855
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3817010855.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Patrika Príbelského, PhD. a JUDr. Dušana Krč-Šeberu v trestnej veci proti obžalovanému C. U., nar. X.XX.XXXX v T., okres H., bytom H., D. P. XXX/X, trestne stíhaného pre zločin sprenevery podľa § 213 odsek 1, odsek 3 Trestného zákona, na verejnom zasadnutí dňa 22. januára 2020, prejednal odvolania prokurátora Okresnej prokuratúry Prievidza a poškodenej spoločnosti Knauf Insulation s. r. o., so sídlom v Novej Bani, Železničný rad 24, IČO: 31 628 109, proti rozsudku Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 3T/163/2017, zo dňa 15. marca 2019 a takto

rozhodol:

- I. Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátora zamietajú, pretože nie je dôvodné.
- II. Podľa § 316 ods. 1 Tr. por. sa odvolanie poškodenej spoločnosti zamietajú, pretože bolo podané neoprávnenou osobou.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 3T/163/2017 zo dňa 15. marca 2019 bol obžalovaný C. U. podľa § 285 písm. b) Tr. por. oslobodený spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Prievidza, č. 2Pv 725/16/3307, zo dňa 4.12.2017, podanej na Okresný súd Prievidza dňa 6.12.2017 pre skutok obžalobou právne posúdený ako zločin sprenevery podľa § 213 ods. 1, 3 Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť tak, že v období od 15.2.2016 do 4.4.2016 v okrese Prievidza a na iných miestach na území Slovenska, ako osoba konajúca v mene HIDEX Prievidza, s. r. o., IČO: 44 773 242, sídlo Nitrianske Pravno, Malinovská 1233, na základe rámcovej kúpnej zmluvy č. XXXXXXXX/XXXX zo dňa X.XX.XXXX, postupne objednal, ako kupujúci, od poškodeného Knauf Insulation, s.r.o., IČO: 31 628 109, sídlo Nová Baňa, Železničný rad 24, ako predávajúceho, tepelnoizolačný materiál - minerálnu vlnu v celkovej hodnote 107.763 eur, ktorý mu bol na určené miesta riadne a včas dodaný, avšak faktúry za tento tovar, jednotlivo vystavené v období od 18.2.2016 do 6.4.2016 a jednotlivo splatné od 8.4.2016 do 6.5.2016, neuhradil a dodaný tovar následne v okrese Prievidza a na iných miestach na území Slovenska od 18.2.2016 do 17.6.2016 predal tretím osobám, a to i napriek tomu, že v zmysle článku V. odstavce 2 Všeobecných obchodných podmienok realizácie odberateľsko-dodávateľských vzťahov poškodenej spoločnosti Knauf Insulation, s.r.o., ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou rámcovej kúpnej zmluvy č. XXXXXXXX/XXXX zo dňa X.XX.XXXX, sa na dodaný tovar vzťahuje výhrada vlastníckeho práva a tovar zostáva vo výlučnom vlastníctve predávajúceho, a to až do úplného zaplatenia jeho kúpnej ceny, pričom poškodenému predmetný tovar ani na výzvu vôbec nevrátil a ani mu zaň nič nezaplatil, čím spôsobil poškodenej spoločnosti Knauf Insulation, s.r.o., IČO: 31 628 109, sídlo Nová Baňa, Železničný rad 24, škodu vo výške 107.763 eur, pretože skutok nie je trestným činom.

Podľa § 288 odsek 3 Trestného poriadku okresný súd poškodenú obchodnú spoločnosť KNAUF, Insulation, s. r. o., so sídlom Nová Baňa, Železničný rad 24, IČO: 31628109, s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Proti citovanému rozsudku podal odvolanie prokurátor do zápisnice o hlavnom pojednávaní ihneď po vyhlásení rozsudku v neprospech obžalovaného. Proti uvedenému rozsudku podal v zákonnej lehote písomne odvolanie aj poškodený.

Prokurátor v dodatočnom písomnom odôvodnení podaného odvolania uviedol nasledovné:

„V trestnej veci obžalovaného C. U. prokurátor dňa 15.03.2019 podal odvolanie proti rozsudku Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/163/2017 z 15.03.2019, čo do výroku o oslobodení obžalovaného spod obžaloby a to v neprospech obžalovaného C. U.. Predmetné odvolanie odôvodňujem nasledovne:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn.: 3T/163/2017 zo dňa 15.03.2019 bol obžalovaný C. U. oslobodený spod obžaloby Okresnej prokuratúry Prievidza sp. zn. 2Pv 725/16/3307 doručenej súdu dňa 06.12.2017 pre zločin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona. Dôvodom podania odvolania v neprospech obžalovaného C. U. je to, že napadnutým rozsudkom bol obžalovaný skutok vo vzťahu k obžalovanému C.i U. nesprávne skutkovo a právne posúdený.

Skutok kladený obžalovanému za vinu spočíval v tom, že obžalovaný konajúc v mene svojej spoločnosti HIDEX Prievidza, s. r.o., objednával od poškodeného tovar, na ktorý sa vzťahovala výhrada vlastníckeho práva až do úplného zaplatenia kúpnej ceny zaň, obžalovaný však následne bez zaplatenia za riadne dodaný tovar a bez súhlasu poškodeného taký tovar v rozpore s výhradou vlastníctva predal tretím osobám a zároveň poškodenému vôbec nezaplatil jeho kúpnu cenu. Výhrada vlastníckeho práva bola medzi obžalovaným a poškodeným dohodnutá písomne ako súčasť rámcovej kúpnej zmluvy a všeobecných obchodných podmienok.

Súd uzavrel, že z výsluchu obžalovaného, svedkov T. a C. vyplynulo, že medzi poškodeným a obžalovaným sa dohodnutá výhrada vlastníckeho práva nedodržiavala a vedomosť o takom nedodržiavaní mal mať aj poškodený. Súd potom uzavrel, že ak poškodený súhlasil s nedodržiavaním výhrady vlastníckeho práva, tak konanie obžalovaného v zmysle podanej obžaloby nie je trestným činom. K tomu poukázal súd aj na listinné dôkazy, že miestami dodania obžalovaným objednaného tovaru neboli priestory, sklady obžalovaného, ale rôzne obchodné spoločnosti.

Súd však pri posúdení veci nedostatočne prihliadol na špecifický charakter podnikania poškodeného a úpravu zmluvných vzťahov poškodeného s jeho odberateľmi a tak dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a na tom základe aj k nesprávnym právnym záverom.

Poukazujem na listinné dôkazy preukazujúce uzavretie výhrady vlastníckeho práva, ktoré spolu s výpoveďou svedka P. a poškodeného jednoznačne preukazujú vedomosť obžalovaného o takej výhrade. K uvedenému súd nedostatočne prihliadol pri hodnotení ostatných vykonaných dôkazov. K rozdielnym miestam dodania obžalovaným objednaného tovaru treba uviesť, že táto skutočnosť automaticky pre poškodeného a ani vo všeobecnosti neznamená, že s takým dodaným tovarom bude naložené v rozpore s dohodnutou výhradou vlastníckeho práva.

Určenie miesta dodania tovaru je najmä vecou kupujúceho - obžalovaného (článok 111., bod 2. Všeobecných obchodných podmienok) a len z toho, že ide o rôzne miesta a nejde o prevádzku obžalovaného nemožno vyvodiť vedomosť poškodeného a jeho súhlas s porušením výhrady vlastníckeho práva. Dodanie objednaného tovaru na iné miesto ako je sídlo kupujúceho objednávateľa predpokladajú aj všeobecné obchodné podmienky poškodeného, a preto miesto dodania tovaru nemá žiadny vplyv na to ako bude s tovarom naložené, a už vôbec z toho nemožno vyvodiť vedomosť či súhlas poškodeného s porušením dohodnutej výhrady vlastníckeho práva.

Vzhľadom na charakter podnikania poškodeného a objem realizovaných obchodov nie je reálne možné, a nemožno to ani rozumne od poškodeného vyžadovať, aby každá jedna dodávka tovaru bola až do jej zaplatenia poškodeným kontrolovaná (jednorazovo, námatkovo, opakovane) či s takým tovarom bolo/ nebolo naložené v rozpore s výhradou vlastníckeho práva. Treba poukázať na výpoveď svedka P., že poškodený verí, dôveruje svojim obchodným partnerom v tom, že dodržiavajú zmluvne dohodnuté podmienky obchodu vrátane výhrady vlastníckeho práva. Ak poškodený nekontroloval nakladanie s tovarom pred jeho zaplatením, neznamená to, že v prípade porušenia výhrady vlastníckeho práva by s tým súhlasil. Ani postavenie obžalovaného, ktorý podľa svedka J. bol len

obchodníkom s daným tovarom neznamená, že obžalovaný pri svojich obchodoch musel vždy porušovať výhradu vlastníckeho práva. Pre poškodeného a ani pre posúdenie veci nie je rozhodné ako si obžalovaný upravoval svoje obchodné podmienky s jeho odberateľmi, keďže stále bol zmluvne viazaný obchodnými podmienkami dohodnutými s poškodeným.

Vo veci podľa vykonaných dôkazov na rozdiel od zistení súdu je zrejmé, že poškodený nevedel o tom, že obžalovaný s dodaným tovarom poškodeného nakladá pred zaplatením jeho kúpnej ceny v rozpore s výhradou vlastníckeho práva. Poškodený by nesúhlasil s porušením výhrady vlastníckeho práva. Nie je správny ani záver súdu o tom, že sťažovaný skutok je obchodno-právnym sporom poškodeného s obžalovaným, resp. so spoločnosťou HIDEX Prievidza, s. r.o., pretože spôsob jeho vykonania a najmä rozsah skutku odôvodňujú záver o trestnosti konania obžalovaného v zmysle podanej obžaloby.

Na nesprávne zistenom skutkovom stave súd vec nesprávne právne posúdil, keď uzavrel, že skutok nie je trestným činom.

Z vykonaného dokazovania je zrejme, že obžalovaný vedel o výhrade vlastníckeho práva k tovaru poškodeného, tovar od poškodeného za takých podmienok aj kupoval, a napriek tomu pred zaplatením jeho kúpnej ceny bez súhlasu poškodeného tento tovar ďalej predal tretím osobám, resp. umožnil jeho zabudovanie do ich nehnuteľnosti. Rovnako z vykonaného dokazovania vyplýva, že poškodený o konaní v rozpore s výhradou vlastníckeho práva zo strany obžalovaného nevedel. Jednostranné hodnotenie dôkazov len z pohľadu obrany obžalovaného viedlo k nesprávne zistenému skutkovému stavu veci a k nesprávne posúdeniu veci. Z vykonaných dôkazov vyplývajú všetky zákonné znaky obžalovaného zločinu.

Z týchto dôvodov navrhujem, aby Krajský súd v Trenčíne podľa § 321 ods. 1, písm. b), c), d), Trestného poriadku zrušil rozsudok Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/163/2017 zo dňa 15.03.2019 vo výroku o oslobodení obžalovaného C. U. spod obžaloby v celom rozsahu a aby podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vrátil vec Okresnému súdu Prievidza, aby ju v potrebnom rozsahu prejednal a rozhodol.“

Poškodený svoje písomné odvolanie odôvodnil nasledovne:

„Podľa § 307 ods. 2 Trestného zákona: "Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba." V zmysle § 308 ods. 1 Trestného poriadku: "V neprospech obžalovaného môže rozsudok napadnúť odvolaním prokurátor; len čo do povinnosti na náhradu škody má toto právo aj poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody". Podľa § 311 ods. 1 Trestného poriadku: "V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo." V zmysle uvedených ustanovení a vzhľadom na skutočnosti uvedené nižšie ako i vzhľadom na napadnutie rozsudku zo strany prokurátora, napáda poškodený rozhodnutie okresného súdu pre nesprávnosť jeho výroku o náhrade škody, ako aj v časti odôvodnenia a tiež z dôvodu procesných pochybení v konaní, ktoré predchádzalo vydaniu rozhodnutia a mohlo ovplyvniť jeho výrovú časť.

Poškodený má jednoznačne za to, že bolo potrebné obžalovaného uznať vinného zo spáchania zločinu sprenevery podľa § 213 ods. 1 a 3 zákona Č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov, a to na tom skutkovom základe, že po tom, že v zastúpení spoločnosti HIDEX Prievidza, s.r.o. uzatvoril s poškodeným písomne rámcovú kúpnu zmluvu, predmetom ktorej bol odplatný prevod vlastníckeho práva k tovaru v sortimente poškodeného, odobral predmet zmluvy od poškodeného, pričom však za odobratý tovar neuhradil kúpnu cenu v lehote splatnosti a odobratý tovar ako konateľ a jediný spoločník spoločnosti HIDEX Prievidza, s.r.o., predal ďalej napriek jasnej vedomosti o existencii písomnej výhrady vlastníckeho práva podľa článku V ods. 2 Všeobecných obchodných podmienok k Rámcovej kúpnej zmluve. V zmysle predmetného článku VOP sa na dodaný tovar vzťahuje výhrada vlastníckeho práva a tovar zostáva vo výlučnom vlastníctve predávajúceho, a to až do úplného zaplatenia kúpnej ceny. Dispozičné právo spol. HIDEX Prievidza, s.r.o. pri nakladaní s tovarom bolo v zmysle uvedeného ustanovenia obmedzené až to do úplného uhradenia kúpnej ceny okrem iného tak, že spol. HIDEX Prievidza, s.r.o. nebola oprávnená tovar ďalej predat' tretej osobe, spracovať ho, opracovať ho, uhradiť ním svoje dlhy tretím osobám, či inak ho previesť na tretie osoby, požičať a dať ho do zálohy. Spol.

HIDEX Prievidza, s.r.o. bola povinný až do úplného uhradenia kúpnej ceny držať tovar ako osoba poverená oznamovateľom, požívajúca dôveru predávajúceho, uchovať tento tovar v dobrom stave, vhodne uskladnený, chrániť a poistiť. Tovar bola povinná spol. HIDEX Prievidza, s.r.o. uskladniť tak, aby bol jednoducho a jasne identifikovateľný ako tovar patriaci predávajúcemu.

Podľa názoru poškodeného týmto úmyselným konaním spôsobil poškodenému škodu v sume 107.763 €. Nie je možné argumentovať, že poškodenému ako navrhovateľovi bolo v občianskoprávnom súdnom konaní priznané peňažné plnenie z predmetných faktúr, pričom na strane žalovaného vystupovala spoločnosť HIDEX Prievidza, s.r.o. Poškodený bol síce v súvisiacom civilnom spore s firmou HIDEX Prievidza s.r.o. bol úspešný, jeho judikovaná pohľadávka je ale nevykonalá, keďže spol. HIDEX Prievidza s.r.o. nemá žiaden majetok. Preto nevykonalosť pohľadávky HIDEX Prievidza od dlžníka vznikla v priamej príčinnej súvislosti s konaním obžalovaného, ktorý spáchal trestný čin sprenevery, a zakladá jeho priamu zodpovednosť za škodu, ktorá vznikla. Prípadné odkázanie poškodeného na civilné konanie považuje poškodený za formalistický prístup k veci. Nárokom na náhradu škody v trestnom konaní bola totiž suma, ktorú v dôsledku sprenevery obžalovaného, jej následným prevedením na účet svojej vlastnej firmy a následne dokonca výberom k rukám obžalovaného nemohol poškodený voči spoločnosti vymôcť. Jej výšku poškodený v tomto konaní nemá ako inak preukázať, než predložením rovnakých dôkazov - faktúr, ako v konaní proti uvedenej spoločnosti v občianskom súdnom konaní. Akceptáciou formalistického výkladu, kedy sa totožnosť uplatneného nároku považuje za zachovanú by nastal z hľadiska materiálnej spravodlivosti stav, kedy by okresný súd postupoval v rozpore s princípmi a zásadami trestného konania, pretože napriek preukázateľnej vedomosti o škode ktorá poškodenému vznikla a z uvedeného občianskeho súdneho konania na ktoré odkazuje nikdy nebude uspokojená neviazal osobu za tento stav zodpovednú túto škodu uhradiť.

Poškodený prostredníctvom splnomocneného zástupcu žiada odvolací súd, aby rozsudok Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 3T/163/2017 zo dňa 15.3.2019 zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.“

K odvolaniu prokurátora a poškodeného sa písomne vyjadril obžalovaný prostredníctvom obhajkyne.

Vo vyjadrení k odvolaniu poškodeného obhajoba uviedla, že v obsahu odôvodnenia odvolania poškodený uvádza, že má za to, že bolo potrebné obžalovaného uznať za vinného zo spáchania zločinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, 3 zák. č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon, a to na tom skutkovom základe ako uvádza poškodený na strane 2 svojho odvolania. Záverom poškodený uvádza, že úmyselným konaním obžalovaného vznikla poškodenému škodu v sume 107.763 €, pričom nie je možné argumentovať tým, že poškodenému bolo v občianskoprávnom súdnom konaní priznané peňažné plnenie z predmetných faktúr a získal judikovanú pohľadávku. Odkázanie poškodeného na civilné konanie považuje poškodený za formalistický prístup k veci, a preto navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Odvolanie poškodeného považuje obhajoba v celom rozsahu za nedôvodné. Napadnutý rozsudok obhajoba považuje v celom rozsahu za správny, zákonný, dostatočne odôvodnený, presvedčivý a zodpovedajúci dôkazom vykonaným v tejto trestnej veci. Obhajoba sa plne stotožňuje s názorom súdu prvého stupňa, že na základe vykonaných dôkazov bolo v konaní vedenom pred tunajším súdom jednoznačne preukázané, že skutok nie je trestným činom. Podľa § 288 ods. 3 Tr. por. ak súd obžalovaného spod obžaloby oslobodí, odkáže poškodeného s jeho nárokom na náhradu škody vždy na civilný proces, prípadne na konanie pred iným príslušným orgánom. Ako vyplýva z obsahu súdneho spisu vedeného v tejto trestnej veci o práve poškodeného na zaplatenie sumy 107.763 € už bolo súdom právoplatne rozhodnuté, a preto odvolanie poškodeného nie je dôvodné. Navrhol, aby krajský súd odvolanie prokurátora v znení jeho odôvodnenia podľa § 319 Tr. por. zamietol.

V písomnom vyjadrení k odvolaniu prokurátora obhajoba uviedla nasledovné:

„Dňa 12.07.2019 mi ako obhajcovi obžalovaného bolo doručené odôvodnenie odvolania prokurátora Okresnej prokuratúry Prievidza (ďalej len ako „prokurátor“)zo dňa 28.06.2019, sp. zn. 2Pv 725/16/3307-70, ktoré prokurátor dňa 15.03.2019 podal proti rozsudku Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/163/2017 zo dňa 15.03.2019 čo do výroku o oslobodení spod obžaloby, a to v neprospech obžalovaného.

V obsahu odôvodnenia odvolania prokurátor uvádza, že skutok bol napadnutým rozsudkom vo vzťahu k obžalovanému nesprávne skutkovo a právne posúdený, keďže skutok kladený obžalovanému za vinu spočíval v tom, že obžalovaný konajúc v mene svojej spoločnosti HIDEX Prievidza, s. r. o. objednával od poškodeného tovar, na ktorý sa vzťahovala výhrada vlastníckeho práva až do úplného zaplatenia kúpnej ceny zaň, obžalovaný bez zaplatenia a bez súhlasu poškodeného takýto tovar v rozpore s výhradou vlastníckeho práva predal tretím osobám. Súd v tejto súvislosti uzavrel, ak poškodený súhlasil s nedodržaním výhrady vlastníckeho práva, tak konanie obžalovaného v zmysle podanej obžaloby nie je trestným činom. K tomuto súd poukázal na výsluchy svedkov T., C., výsluch obžalovaného ako aj na listinné dôkazy. Podľa názoru prokurátora však súd nedostatočne prihliadol na špecifický charakter podnikania poškodeného a tak dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a na tom základe aj k nesprávnym právnym záverom. Ďalej prokurátor poukázal na listinné dôkazy preukazujúce uzavretie výhrady vlastníckeho práva spolu s výpoveďou svedka P. a poškodeného, z ktorých má podľa názoru prokurátora jednoznačne byť preukázaná vedomosť obžalovaného o výhrade, pričom podľa názoru prokurátora určenie miesta dodania tovaru je najmä vecou kupujúceho - obžalovaného a len z toho, že ide o rôzne miesta a nejde o prevádzku obžalovaného nemožno vyvodiť vedomosť poškodeného a jeho súhlas s porušením výhrady vlastníckeho práva. Podľa názoru prokurátora miesto dodania tovaru nemá žiadny vplyv na to ako bude s tovarom naložené. Záverom prokurátor opätovne poukázal na charakter podnikania poškodeného a výpoveď svedka P., ktorý mal vypovedať, že poškodený verí, dôveruje svojim obchodným partnerom v tom, že dodržiavajú zmluvne dohodnuté podmienky obchodu, vrátane výhrady vlastníckeho práva. Ak poškodený nekontroloval nakladanie s tovarom pred jeho zaplatením, neznamená to, že v prípade porušenia výhrady vlastníckeho práva by s tým súhlasil. Podľa názoru prokurátora podľa vykonaných dôkazov je zrejmé, že poškodený nevedel o tom, že obžalovaný s dodaným tovarom nakladá pred zaplatením. Z týchto dôvodov navrhol prokurátor, aby Krajský súd v Trenčíne podľa § 321 ods. 1 písm. b), c), d) Trestného poriadku zrušil rozsudok Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 3T/163/2017 zo dňa 15.03.2019 vo výroku o oslobodení obžalovaného spod obžaloby v celom rozsahu a aby podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vrátil vec Okresnému súdu Prievidza, aby ju v potrebnom rozsahu prejednal a rozhodol.

Odvolanie prokurátora obhajoba považuje v celom rozsahu za nedôvodné a podané výlučne v snahe oddialiť právoplatné skončenie tejto trestnej veci, pričom na tomto názore obhajoby nič nemení ani písomne odôvodnenie odvolania prokurátora, a to najmä vzhľadom na nižšie uvádzané skutočnosti.

Rozsudok Okresného súdu Prievidza zo dňa 15.03.2019, sp. zn. 3T/163/2017 (ďalej len ako „napadnutý rozsudok“) obhajoba považuje v celom za správny, zákonný, dostatočne odôvodnený, presvedčivý a zodpovedajúci dôkazom vykonaným v tejto trestnej veci. Obhajoba sa plne stotožňuje s názorom súdu prvého stupňa, že na základe vykonaných dôkazov bolo v konaní vedenom pred tunajším súdom jednoznačne preukázané, že skutok nie je trestným činom.

S tvrdeniami prokurátora uvádzanými v obsahu jeho odôvodnenia odvolania rozhodne nemožno súhlasiť, pretože tieto zjavne nereflektujú na závery vykonaného dokazovania v predmetnej trestnej veci. Podstatným v tejto trestnej veci bolo nájdene odpovede na rozhodujúci otázku a to, „či obžalovaný konal v rozpore s účelom zverenia alebo nekonal?“

Vykonanými dôkazmi tak ako správne uzavrel aj súd prvého stupňa, bolo jednoznačne preukázané, že obžalovaný svojím konaním nekonal v rozpore s účelom, na ktorý mu bol tovar od poškodeného zverený. Táto skutočnosť bolo preukázaná tak výpoveďou obžalovaného ako aj výpoveďami svedkov C., J., T., ale aj svedka P. a poškodeného a neposlednom rade aj oboznámenými listinnými dôkazmi.

Vykonaným dokazovaním bolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že obžalovaný s poškodeným spolupracovali takmer 10 rokov, počas obdobia ktorého nemali v spolupráci problém, následkom čoho bol obžalovaný poškodeným zaradený aj medzi tzv. TOP klientov. Výpoveďou poškodeného, svedka P., svedka J. a nepriamo aj výpoveďou svedkyne P. bolo preukázané, že obžalovaný bol zaradený medzi TOP klientov poškodeného hlavne pre objem zákaziek, ktoré spolu realizovali.

Vykonanými dôkazmi ďalej preukázané, že poškodený od začiatku mal vedomosť, že obžalovaný nakupuje tovar za účelom jeho ďalšieho predaja a teda, že nakupuje tovar pre svojich odberateľov ako aj to, že obžalovaný nemal žiadne vlastné skladové priestory. Svedok P. sa vyjadril, že cenová ponuka

sa robila na mieru podľa zákaziek, ktoré obžalovaný mal. Obžalovaný zavolať p. P. a urobili konkrétnu ponuku, aby obžalovaný mohol tú zakázu vyhrať. Podmienky sa líšili podľa zákaziek, ktoré boli buď väčšie alebo menšie, pričom obžalovaný bol tým dodávateľom na stavby, nie realizátorom, investorom a pod. Svedok T. jasne uviedol, že svedok P. mu telefonoval ako obchodný zástupca poškodeného s ponukou na spoluprácu na priamo bez obžalovaného, pričom P. sa svedka pýtal, či on (svedok T.) je už konečný spotrebiteľ toho tovaru, na čo mu svedok odpovedal, že nie, že tiež je len obchodník. Aj svedok J. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní jednoznačne povedal, že obžalovaný bol len obchodníkom s tovarom.

Podľa názoru prokurátora určenie miesta dodania tovaru je najmä vecou kupujúceho - obžalovaného a len z toho, že ide o rôzne miesta a nejde o prevádzku obžalovaného nemožno vyvodiť vedomosť poškodeného a jeho súhlas s porušením výhrady vlastníckeho práva. Podľa názoru prokurátora miesto dodania tovaru nemá žiadny vplyv na to ako bude s tovarom naložené. Na tomto mieste treba uviesť, že názor prokurátora nie je správny. Mýli sa prokurátor v tomto svojom tvrdení, nakoľko súhlas poškodeného s ďalším predajom tovaru bol preukázaný vykonanými dôkazmi a to nie len tým, že miesta dodania tovaru boli odlišné, v niektorých prípadoch dokonca rodinný dom, ale aj výpoveďami svedkov, obžalovaného a v konečnom dôsledku aj výpoveďou samotného poškodeného.

Z výpovedí svedka P. a zástupkyne poškodeného vyplynulo, že poškodená spoločnosť mala reálne záujem len na tom, aby jej bola zaplatená kúpna cena. Obaja svedkovia uviedli, že ak by boli predmetné faktúry uhradené, spoločnosti by žiadna škoda nevznikla, pričom spoločnosť by sa ani len nedozvedela o porušení zmluvy.

Okrem vyššie uvedeného z výpovede týchto svedkov bol tiež preukázané, že ak by záväzky ich obchodných partnerov neboli uhradené, tak spoločnosť by ďalej len nedodávala tovar, pretože ak nedošlo k úhrade faktúr, tovar sa ďalej nedodával, nedošlo však k jeho späťvzatiu.

Súd prvého stupňa správne, spravodlivo a zákonne rozhodol, keď dospel k záveru, že následný predaj materiálu v danom konkrétnom prípade sám o sebe ani napriek dojednanej výhrade vlastníckeho práva nie je trestným činom sprenevery, pretože sa nejednalo o dispozíciu odporujúcu účelu zverenia. Odpredaj predmetného tepelnoizolačného materiálu ďalším odberateľom nebol v danom konkrétnom prípade nijak v rozpore s účelom, na ktorý bolo tento materiál obžalovanému dodávaný.

Súd prvého stupňa správne posúdil, že skutok pre ktorý bola na obžalovaného podaná obžaloba nie je trestným činom, keďže absentuje naplnenie jednak znaku úmyselného zavinenia a tiež znaku objektívnej stránky stíhanej skutkovej podstaty zločinu sprenevery naloženie v rozpore s účelom, na ktorý bola vec páchatelovi daná do dispozície spôsobom, ktorý marí základný účel zverenia. Nakladanie s materiálom zo strany obžalovaného nebolo nijak v rozpore s účelom, na ktorý obžalovaný od poškodeného tovar objednával a poškodený mu dodával. Evidentne týmto účelom bol ďalší predaj čo bolo zjavné aj poškodenému, mimo iného aj tým, že išlo o veľké množstvo objednávaného tovaru, veľký počet jednotlivých objednávok v pomerne krátkom čase, pričom reálnym záujmom poškodeného bolo len to, aby boli jednotlivé faktúry uhradené.

Podľa názoru obhajoby v obsahu odvolania prokurátor neuvádza žiadne také skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé spochybniť správnosť a zákonnosť napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa. Odvolanie podané prokurátorom vzhľadom na jeho odôvodnenie považuje obhajoba v celom rozsahu za nedôvodné. Prokurátor neuvádza žiadne konkrétnosti, ktoré by mali spochybňovať resp. priamo vyvracať správnosť záverov súdu prvého stupňa. Jeho odvolanie je skôr len všeobecné, len uvádza, že súd prvého stupňa dospel k nesprávnym skutkovým a právnym záverom, avšak bez ďalšieho odôvodnenia.

V nadväznosti na všetky vyššie uvádzané skutočnosti navrhujem, aby Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Prievidza zo dňa 15.03.2019 v znení jeho odôvodnenia zo dňa 28.06.2019 podľa § 319 Trestného poriadku zamietol.

Na verejnom zasadnutí, konanom o podaných odvolaniach, prítomné procesné strany zotrvali na svojich návrhoch v písomných podaniach, podaných v odvolacom konaní.

Krajský súd v Trenčíne, ako odvolací súd, v prvom rade skúmal, či v prípadoch podaných odvolaní nie je daný podklad na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. V danom prípade je nepochybné, že napadnutým rozsudkom okresného súdu bolo v otázke viny rozhodnuté tak, že obžalovaný bol spod obžaloby oslobodený, z ktorého dôvodu v otázke rozhodnutia o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody podľa § 288 ods. 3 Tr. por. je povinnosťou súdu vždy rozhodnúť tak, že súd odkáže poškodeného s jeho nárokom na náhradu na civilný proces, prípadne na konanie pred iným príslušným orgánom. V danom prípade na základe oslobodenia obžalovaného spod obžaloby okresný súd napadnutým rozsudkom rozhodol o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v úplnom súlade s ustanovením § 288 ods. 3 Tr. por.

Poškodený v podanom odvolaní uviedol, že jeho odvolanie smeruje proti výroku o náhrade škody, „ako aj v časti odôvodnenia a tiež z dôvodu procesných pochybení v konaní, ktoré predchádzalo vydaniu rozhodnutia a mohlo ovplyvniť jeho výrokovú časť“. Z ďalšej časti odôvodnenia odvolania poškodeného (viď aj vyššie citované odôvodnenie odvolania poškodeného) vyplýva, že poškodený namietal správnosť rozhodnutia okresného súdu o oslobodení obžalovaného spod obžaloby, teda poškodený fakticky po obsahovej stránke namietal správnosť výroku napadnutého rozsudku o (ne)vine obžalovaného, ktorý výrok podľa § 307 Tr. por. poškodený nie je oprávnený napadnúť odvolaním. S poukazom na to, že výrok o vine obžalovaného v oslobodzujúcom rozsudku, s ktorým podľa § 288 ods. 3 Tr. por. je obligatórne spojený výrok o odkázaní poškodeného so svojim uplatneným nárokom na náhradu škody na iné konanie, súdna prax ustálila, že v takomto prípade je nutné odvolanie poškodeného, hoci označené ako odvolanie proti výroku o náhrade škody, zamietnuť podľa § 316 ods. 1 Tr. por. ako odvolanie podané neoprávnenou osobou (viď aj R 1/1982 právna veta pod bodom II). Preto odvolací súd o podanom odvolaní poškodeného proti napadnutému rozsudku rozhodol tak, ako je to uvedené pod bodom II. výrokovej časti tohto uznesenia. Pokiaľ ide o samotný obsah dôvodov odvolania poškodeného, tento odvolací súd v odvolacom konaní posúdil ako argumentáciu poškodeného v prospech vyhovenia odvolaniu prokurátora.

Odvolací súd nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania prokurátora podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por. z titulu odvolania prokurátora, na podklade odvolania prokurátora podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokovej časti napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytykaných chýb zameral aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o správnosť postupu okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu odvolaním prokurátora napadnutého rozsudku okresného súdu, z obsahu odvolania prokurátora a jeho dôvodov vyplýva, že v podanom odvolaní nie sú vytykané chyby takéhoto procesného charakteru, ktoré by bez ďalšieho boli dôvodom na zrušenie napadnutého rozsudku z dôvodov podľa § 321 ods. 1 písm. a) Tr. por., pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu ani existenciu takýchto procesných chýb, v odvolaní prokurátora nevytykaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Pokiaľ ide o argumentáciu poškodeného v dôvodoch jeho odvolania, hoci poškodený vo všeobecnosti tvrdil, že došlo k procesným pochybeniam v tomto trestnom stíhaní, skutkovo existenciu žiadneho konkrétneho procesného pochybenia vo svojej argumentácii nijakým spôsobom nevymedzil.

Na základe preskúmania správnosti samotného odvolaním prokurátora napadnutého rozsudku okresného súdu o oslobodení obžalovaného spod obžaloby sa senát odvolacieho súdu nestotožnil s dôvodnosťou argumentácie prokurátora, uvedenej v dôvodoch podaného odvolania.

Z vyššie citovaného obsahu dôvodov odvolania prokurátora nepochybne vyplýva, že prokurátor namietal spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov okresným súdom pri ustálení skutkového stavu veci, na základe ktorého hodnotenia dôkazov, ktoré podľa názoru prokurátora by malo byť zrejme v rozpore s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por., okresný súd dospel k záveru o nevine obžalovaného zo spáchania trestného činu skutkom, pre ktorý bola na neho podaná obžaloba. Z dôvodov odvolania vyplýva, že podľa názoru prokurátora okresný súd na základe výsledkov vykonaného dokazovania mal dospieť k záveru, podľa ktorého skutok, pre ktorý bola na neho podaná obžaloba, je trestným činom. Z obsahu

odôvodnenia odvolania prokurátora teda vyplýva, že prokurátor namieta chyby napadnutých výrokov rozsudku o vine v zmysle § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por.

Odvolací súd k prokurátorom namietanému hodnoteniu vykonaných dôkazov okresným súdom považuje za potrebné poukázať na to, že hodnotenie vykonaných dôkazov v trestnom konaní upravuje ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. Podľa tohto ustanovenia orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Zákon pritom neustanovuje nijaké pravidlá, pokiaľ ide o mieru dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti, ani váhu jednotlivých dôkazov. Voľné hodnotenie dôkazov je dôsledkom zložitej duševnej činnosti a vytvára sa logickým úsudkom. Orgány činné v trestnom konaní a súd musia vo svojom rozhodnutí zdôvodniť svoje vnútorné presvedčenie. Vnútorné presvedčenie je odôvodnené objektívnymi skutočnosťami a je ich logickým dôsledkom. Možno preto teda preskúmať, či postup pri vytváraní vnútorného presvedčenia bol správny a či vnútorné presvedčenie je dôvodné. Ak teda súd prvého stupňa postupuje pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por., to znamená, že ich hodnotí podľa vnútorného presvedčenia, ktoré je založené na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, ako aj v ich súhrne a urobí logicky odôvodnené úplné skutkové závery, nemôže odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušiť napadnutý rozsudok ani preto, že by bolo možné na základe hodnotenia vykonaných dôkazov v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. dospieť aj k iným do úvahy prichádzajúcim skutkovým výsledkom. V takom prípade by totiž nebolo možné napadnutému rozsudku súdu prvého stupňa vytknúť žiadnu vadu v zmysle ustanovenia § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. V tejto súvislosti odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť aj to, že ani v prípade, ak by skutkový stav veci nebol podľa názoru odvolacieho súdu správne zistený, pretože súd prvého stupňa by nezhodnotil správne, teda v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. dôkazy vykonané vo veci samej, môže odvolací súd upozorniť súd prvého stupňa len na to, v ktorých smeroch sa má konanie doplniť, alebo čím sa treba znovu zaoberať, nesmie však udeľovať záväzné pokyny o spôsobe hodnotenia dôkazov.

Na základe preskúmania obsahu spisového materiálu a napadnutého rozsudku, vrátane jeho odôvodnenia, na obsah ktorého týmto odvolací súd v zmysle jednoty rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa v podrobnostiach poukazuje, odvolací súd dospel k záveru, že skutkové zistenia okresného súdu majú úplnú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania, úvahy okresného súdu ohľadne skutkových zistení sú úplné, logické, a preto aj súladné s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. upraveným postupom súdu pri hodnotení dôkazov.

V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd vo vzťahu k hodnoteniu na hlavnom pojednávaní vykonaných dôkazov a k právnomu posúdeniu zisteného skutkového stavu uviedol nasledovné:

„Objektom trestného činu sprenevery je vlastníctvo veci. Predmetom útoku je cudzia vec, ktorá bola páchatelovi zverená. Zverenou vecou sa rozumie vec vo vlastníctve inej osoby, ktorú má páchatel na základe zmluvy v oprávnenom užívaní alebo z dôvodov plnenia určitých úloh podľa dispozície jej vlastníka v držbe, so záväzkom použiť ju len na dohodnutý účel alebo podľa dohodnutých podmienok ju vlastníkovi vrátiť. V zmysle tohto ustanovenia je vec zverená páchatelovi, ak je mu odovzdaná do faktickej moci, do držby s tým, aby s vecou nakladal určitým spôsobom. Osoba, ktorá vec zverila, nemusí byť jej vlastníkom. Môže tomu tak byť aj pri veci, ktorá je predaná s výhradou vlastníctva. Na vyvedenie trestnoprávnej zodpovednosti sa však vyžaduje, aby si osoba, ktorej vec bola zverená túto cudziu vec, danú jej do dispozície,

neoprávnene prisvojila a to spôsobom, ktorý marí základný účel zverenia. Ak so zverenou vecou osoba, ktorá ju má v dispozícii, naloží v súlade so zmluvne dohodnutými podmienkami, ide o dovoľené konanie. I v prípade ďalšieho predaja, na podklade uzatvorenej kúpnej zmluvy i s dohodnutou výhradou vlastníckeho práva, nejde o konanie proti účelu zverenia. Tak tomu bolo, podľa názoru súdu, i v prípade obchodnoprávneho vzťahu medzi spoločnosťou obžalovaného, za ktorú obžalovaný konal a poškodeným spoločnosťou Knauf Insulation, s.r.o., Nová Baňa. Jednoznačne na podklade oboznámených listinných dôkazov mal súd preukázaný právny rámec ich obchodnoprávneho vzťahu, ktorý sa fakticky dlhodobo nemenil. Jednoznačne vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že poškodený predával obžalovanému svoj tovar za účelom ďalšieho predaja, tento tovar bol obžalovaným za týmto účelom v rozhodnom období aj následne ďalej predávaný. Je síce pravdou, že išlo o tovar, ktorý fakticky bol až do zaplatenia kúpnej ceny vo vlastníctve predávajúceho - poškodeného, na podklade všeobecných obchodných podmienok ho obžalovaný nemal ďalej scudzit', pokiaľ nemal uhradenú celú

kúpnu cenu, no podľa názoru súdu, skutočný stav bol taký, ako v danom prípade popísali vypočítaní jednak obžalovaný ako i svedok I. C., E. T., D. J., že teda výhrada vlastníckeho práva nebola v skutočnosti uplatňovaná, tovar bol priamo od poškodeného, ešte pred jeho faktickou úhradou, dodávaný ďalšiemu odberateľovi, obžalovaný bol len obchodník, ktorý tovar predával a o tomto stave poškodený vedel. Vedomosť jednoznačne preukazujú listinné dôkazy - jednotlivé prepravné listy, z ktorých je jednoznačne zrejmé, že tovar nie je dodávaný firme obžalovaného ako konečnému užívateľovi, ten bol niekto iný - rôzne obchodné spoločnosti, stavby, objednávateľ aj napríklad súkromné osoby, na stavbu ktorých rodinných domov bol tovar dodávaný. Takto dodávanie tovaru realizoval samotný poškodený, ktorému bolo zo strany obžalovaného nadiktované, kde ten ktorý tovar, ku ktorému sa viažu i faktúry uvedené v skutkovej vete obžaloby, pôjde, je tam vždy označovaná iná osoba (resp. totožnosť osoby sa nemení len v prípade, že je identický odberateľ). Takto tovar bol dodávaný, obchod prebiehal dlhodobo. Problém nastal resp. poškodený začal poukazovať na výhradu vlastníctva až po tom, čo mu nebolo zo strany obžalovaného firmy za tovar na podklade faktúr zaplatené. I v minulosti nastali zo strany obžalovaného problémy s platením, z jeho výpovede jednoznačne vyplýva, že boli mesiace, keď aj v minulosti bol v platení faktúr v omeškani, no vždy sa to doriešilo, medzi tým mu bol tovar dodávaný a on nedoplatok uhradil. Teda súd mal bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že obžalovaný nenaložil s daným tovarom v rozpore s účelom určenia, tovar nakúpil za účelom ďalšieho predaja a tento tovar bol obžalovaným ďalej predaný, nebolo tovarom iným spôsobom naložené. Podľa názoru súdu, konaním obžalovaného by mohlo dôjsť k naplneniu zákonných znakov zločinu sprenevery vo vzťahu k uhradeným faktúram jeho odberateľmi za dodaný tovar, teda takto zverených finančných prostriedkov. Vo vzťahu k týmto okolnostiam, okolnostiam, akým spôsobom a či došlo k úhrade ceny dodaného tovaru obchodnými partnermi firmy obžalovaného, súd na hlavnom pojednávaní nemal stranou obžaloby produkované žiadne relevantné dôkazy, z ktorých by mohol bez akýchkoľvek pochybností ustáliť, že napr. obžalovaný v určitom rozsahu spreneveril finančné prostriedky, viažuce sa k niektorému obchodu, niektorej faktúre uvedenej v rozhodnom období v skutkovej vete obžaloby. Súd síce vypočul svedka T., resp. aj sa oboznámil s listinnými dôkazmi zabezpečenými v prípravnom konaní od spoločnosti Bellstav a HANT BA Považská Bystrica, no z daných dôkazov nebolo možné ustáliť, ktorých obchodov sa poukázané platby týkajú. Teda nemal bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že došlo k sprenevereniu finančných prostriedkov, ako poukázané kúpnej ceny za dodaný tovar na podklade faktúr uvedených v skutkovej vete obžaloby. S poukazom na tieto skutočnosti potom súd dospel k záveru, že obžalovaný svojím konaním nenaplnil zákonné znaky žalovaného trestného činu, ale ani žiadneho iného z trestných činov uvedených v osobitnej časti Trestného zákona, pretože, ako vyplýva s oboznámených listinných dôkazov, obžalovaný vzhľadom na prebiehajúcu exekúciu v prospech jeho spoločnosti napr. neuvádzal iného do omylu, dôvodne mohol predpokladať, že má, bude mať finančné prostriedky na úhradu dodaného tovaru, nemal preukázané, žeby obžalovaný na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, žeby niekoho uviedol do omylu. V čase uzatvárania obchodných vzťahov konal štandardne, a že predal svoj obchodný podiel, prebehlo až následne. Vzhľadom na vyššie uvedené dôkazy, jednotlivo i súhrnne, vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd obžalovaného v zmysle § 285 písmeno b) Trestného poriadku spod obžaloby prokurátora oslobodil, pretože skutok nie je trestným činom.“

Z dôvodov odvolania prokurátora vyplýva, že prokurátor namietal správnosť záverov okresného súdu, podľa ktorých obžalovaný nakladal s tovarom vo vlastníctve poškodeného v súlade s vôľou poškodeného, argumentujúc zmluvne dohodnutou výhradou vlastníckeho práva a článkom III. bodu 2 Všeobecných obchodných podmienok, pričom podľa názoru prokurátora, ak poškodený nekontroloval nakladanie s tovarom pred jeho zaplatením, neznamená to, že v prípade porušenia výhrady vlastníckeho práva by s tým súhlasil. V tomto zmysle argumentoval aj poškodený v dôvodoch svojho odvolania. Podľa názoru odvolacieho súdu uvedená argumentácia nie je spôsobilá k vyvodu odôvodnených záverov o nesprávnom zistení skutkového stavu a o nesprávnom právnom posúdení zisteného skutkového stavu okresným súdom v napadnutom rozsudku.

Odvolací súd považuje za potrebné opakovane zdôrazniť, že vyššie citované skutkové zistenia (zistenia o reálnom fungovaní zmluvného vzťahu) okresného súdu v odôvodnení napadnutého rozsudku majú úplnú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania, pričom ani prokurátor a ani poškodený vo svojej argumentácii nenamietajú správnosť týchto skutkových zistení okresného súdu. V tomto smere odvolací súd poukazuje na to, že okresný súd napadnutým rozsudkom rozhodol, že skutok, pre ktorý bola podaná obžaloba, sa stal, čo žiadna zo strán nespochybňuje.

Pre správne právne posúdenie veci v súlade so závermi okresného súdu aj odvolací súd považuje za rozhodné skutkové zistenia okresného súdu, podľa ktorých v danom prípade išlo o dlhodobý obchodný vzťah a poškodený dodával tovar na miesta podľa požiadaviek obžalovaného. Z uvedeného preto ani podľa názoru odvolacieho súdu nie je možné logicky vyvodiť, že by poškodený nevedel o tom, ako obžalovaný prostredníctvom svojej firmy nakladal s tovarom od poškodeného. Preto ani podľa názoru odvolacieho súdu za tejto dôkaznej situácie je nemožné logicky vyvodiť záver o preukázaní objektívnej stránky trestného činu sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr. zák., teda o preukázaní nakladania s tovarom zo strany obžalovaného v rozpore s vôľou poškodeného. O správnosti týchto záverov podľa názoru odvolacieho súdu svedčí aj samotná argumentácia prokurátora v dôvodoch odvolania, podľa ktorej argumentácie tovar bol poškodeným dodávaný postupom podľa článku III. bodu 2. Všeobecných obchodných podmienok, teda na rôzne miesta určené obžalovaným (na rôzne stavby) napriek tomu, že dohodnutý režim výhrady vlastníctva vo Všeobecných obchodných podmienkach stanovoval povinnosť držať tovar uskladnený tak, aby bol jednoducho a jasne identifikovateľný ako tovar patriaci predávajúcemu (viď čl. 4 bod 2. Všeobecných obchodných podmienok). Postup poškodeného pri dodávkach tovaru napriek dohodnutej výhrade vlastníctva a z toho vyplývajúceho režimu dodávok tovaru bol tak aj podľa názoru odvolacieho súdu spôsobilý vyvolať vo vedomostnej zložke obžalovaného odôvodnené presvedčenie, že zabezpečením dodávky tovaru poškodeného na rôzne stavby koná vzhľadom na úplnú súčinnosť poškodeného v úplnom súlade s vôľou poškodeného, v dôsledku čoho podľa názoru odvolacieho súdu absentuje aj subjektívna stránka vo vzťahu k zmocneniu sa cudzej zverenej veci.

Na záver odvolací súd považuje za potrebné dodať, že podľa jeho názoru sa obchodné vzťahy medzi poškodeným a obžalovaným aj v žalovanej dobe riadili ich predchádzajúcimi dlhodobými obchodnými zvyklosťami, pričom k obsahu rámcovej kúpnej zmluvy č. XXXXXXX/XXXX obe zmluvné strany pristupovali, dá sa povedať ľahostajne. Tomu názoru svedčia nielen správne skutkové zistenia okresného súdu v odôvodnení napadnutého rozsudku, ale aj samotný obsah tejto zmluvy (č. I. 15 až 18), v kópii predložený poškodeným ako príloha k trestnému oznámeniu. Pozornosti odvolacieho súdu neušlo, že hoci podľa čl. IV uvedenej rámcovej kúpnej zmluvy sa zmluva stáva platnou a účinnou dňom jej podpísania, na predtlačí miesta a dátumu podpisu zmluvy štatutárnym orgánom spoločnosti HIDEX chýba označenie miesta a dňa, kedy došlo k podpísaniu zmluvy za túto spoločnosť. Z uvedeného vyplýva, že žiadnej zo zmluvných strán vo vyhotovení zmluvy vôbec nechýbal dátum podpisu zmluvy zmluvnou stranou, ktorý dátum je v zmysle čl. IV uvedenej rámcovej kúpnej zmluvy rozhodnou skutočnosťou pre určenie momentu platnosti a účinnosti tejto zmluvy. Hoci v úvode tejto zmluvy je uvedené, že v tejto zmluve je spoločnosť HIDEX zastúpená dvoma konateľmi, zmluva na strane spoločnosti HIDEX obsahuje len jeden podpis (podľa obsahu spisu podpis zodpovedá podpisu obžalovaného) a podpis druhého konateľa, zrejme konateľky T. U., na zmluve chýba. Napriek bežnej obchodnej zvyklosti k podpisu zmluvy za obchodnú spoločnosť pripojiť odtlačok pečiatky obchodnej spoločnosti nie je na zmluve pri podpise za spoločnosť HIDEX žiadny odtlačok pečiatky tejto spoločnosti.

Na podklade odvolania prokurátora odvolací súd skúmal aj správnosť napadnutej výrokovej časti rozsudku okresného súdu z hľadiska existencie prípadných ďalších vád, v odvolaní prokurátora nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Z tohto hľadiska odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať, ak

- a) vo veci rozhodol nepríslušný súd,
- b) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- c) zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu,
- d) hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- e) vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania,
- f) trestné stíhanie bolo vykonané bez súhlasu poškodeného, hoci jeho súhlas sa podľa zákona vyžaduje,
- g) rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom,
- h) bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávany trestný čin nepripúšťa,

- i) rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť,
- j) bolo uložené ochranné opatrenie, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- k) proti obvinenému sa viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné,
- l) odvolací súd zamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1, hoci na to neboli splnené zákonné dôvody, alebo zobral na vedomie späťvzatie odvolania obhajcom alebo osobou uvedenou v § 308 ods. 2 napriek tomu, že obvinený nedal výslovný súhlas na späťvzatie odvolania,
- m) pred podaním obžaloby generálny prokurátor zrušil právoplatné rozhodnutie prokurátora po lehote uvedenej v § 364 ods. 3,
- n) bol obvinenému uložený trest odňatia slobody na doživotie a súd rozhodol, že podmienené prepustenie z výkonu tohto trestu nie je prípustné.

Na základe preskúmania napadnutého rozsudku okresného súdu z uvedených dôvodov odvolací súd v prejednávacom prípade nezistil existenciu väd napadnutého rozsudku, uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 319 Tr.por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Keďže s poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.